

KURJER BIAŁOSTOCKI

№ 26 Opł. Poczt. ulasz Rycel.

A B C

Cena 20 gr.

PISMO CODZIENNE
INFORMUJE WSZYSTKICH O WSZYSTKIM

Białystok, piątek 27 stycznia 1928 r.

Adres Redakcji i Administracji: Lipowa 22, tel. 11-24.

Czy przyszy sejm będzie

„Miał wiele do gadania”?

Głos Prawdy twierdzi, że... niewiele

Najciekawszą sprawą rozważaną obecnie w kołach politycznych jest sprawa roli i znaczenia przyszłego Sejmu. Szeroka opinia formułuje to zagadnienie w popularnym pytaniu: Czy przyszy Sejm będzie „miał wiele do gadania”, czy też podobnie jak poprzedni, po maju 1926 roku bardzo... niewiele?

„Głos Prawdy” zbliży do kół rządowych w dzisiejszym artykule traktuje rolę przyszłego Sejmu bardzo bagatelizująco:

„Nie trzeba być prorokiem — pisze p. Stipczyński — by zrozumieć, że parlament... stanie w rzadkiej dysproporcji aż do sadzenia gwaranta ciągłości życia Państwa i odpowiedzialnego zaś autorytetu, jakie każdy z nas, szczerych demokracji, pragnąłby widzieć przezeń skutecznie podźwigniętym...”

„Staje się już dzisiaj oczywiste, że ciężar ten będzie musiał być i nadal przesunięty z bark parlamentu na barki władzy wykonawczej, a mówiąc praktycznie na barki Marszałka Piłsudskiego”.

SKIERNIEWICKI BROWAR PAROWY

WŁADYSŁAWA STRAKACZA

podaje do wiadomości Szanownych Odbiorców, że w dniu dzisiejszym utworzył
WŁASNY HURTOWY SKŁAD PIWA W WARSZAWIE

przy ul. Chłodnej № 64, tel. 17-80

Skład jest stale zaopatrzony w znane ze swej dobroci piwa jasne i ciemne, oraz lemoniady owocowe własnego wyrobu.

Wspomnienie z lat wojny

Bryg. Piłsudski u rabina w Baranowiczach

Zachajm dziś Kandyduje z Warszawy

Mamy zatem już pierwszą listę uciekających warszawiaków. List ten nie będzie spory, nie oto jednak cudozi. Najciekawsze są inne szczegóły, dotyczący osób, jakie stoją na czele tej listy.

Zgłosili ją Żydzi. I to jeszczeacy. Najbardziej tajemniczymi są z wazetach talmudystów, lecie Maccusson z warszawy, nie przedewszystkiem na czołowym miejscu rebe Chasz Zachajm z Baranowicz.

Utoś ow Zachajm to nie byleżyma postać i nie byleżyma stosunki, a więcej: abyby,aa.e konsensus. Siegają one lat dawnych, lat wojny. Oto, co opowiada jeden z towarzyszy broni p. marszałka:

Jak wiadomo, Baranowicze leżały na linii bojowej. Tu przez pierwsze miesiące wojny była główna kwatery Mikołaja Mikolajewicza. Ważny węzłowy punkt kolejowy został zajęty przez legjony nasze.

Od frontu do miasta było zaledwie parę kilometrów. Do dzisiaj jeszcze widać zryzaki okopów, jak e wnikały w ziemię.

Raz przy jakiejś ofensywie Rosjanie osiągnęli chwilowy sukces i wyparli wojska niemieckie z Baranowicz. Musiały się wycofać także oddziały polskie. Oweczony brygadier Piłsudski — tak się zdarzyło — nie wiedział nic o przesunięciach i najpóźniej wjechał do miasta, gdy już wstępowały w nie z drugiej strony oddziały niemieckie. Zorientowany się momentalnie o co chodzi, wypadł do pierwszego lepszego domu, a zastawszy tam sędziwego Żyda, przedstawił się, wyjął pokrótce swą sytuację i

poprosił, by go schowano. Piłsudski trafił akurat do Zachajmy. Sędziwy rabin wyraził momentalnie powagę chwili. Bez namysłu narzucił na brygadiera białą chłapkę, osadził go na krzesle przed księgami talmudycznymi, ubrał go w przepaski, jarmużki, i inne oznaki — kazał się mu kiwać.

Niebezpieczeństwo bowiem czyhało. Lada chwila mogli wpaść kozacy. Czy dowiedzieli się o „legjonarach” czy z własnej pilności, dość, że szukali do domach przeciwników. Wpadli i do Zachajmy. Zaczęli buszować po domu, szukając wroga.

Rebe stał majestatycznie, a jego towarzysz kiwał się nad księgami i coś mruczał pod nosem.

— A to kto?
— Uczę go naszych nauk — odparł rebe.

5miliardów 900 milionów rubli

wynosi budżet Sowieków na rok 1928

MOSKWA, 26.1. A. W. — Na ostatniem posiedzeniu wszechzwiązkowego C. I. K. A. złożony został przez komisariat finansów budżet Rosji na r. 1928. Budżet wykazuje wzrost preliminowanych dochodów w zestawieniu z 1927 r. o 900 milionów rubli. Ogółem dochody związku sowieckiego wynoszą 5 miliardów 900 milionów rubli. Teoretycznie preliminarz budżetowy wykazuje równowagę dochodów i wydatków.

Jego spokój i powaga uspokoiły kozaków. Poszli dalej. Niczego się nie domyślali.

Za dzień czy dwa Niemcy odbili Baranowicze. Wkroczyli i legjoniści.

Niebezpieczeństwo, grożące brygadjerowi, przyszło...

„Bez roztrzygnięcia kwestii wileńskiej, nie może być normalnych stosunków”

Prowokacyjna nota Waldemarasa

KOWNO, 25. 1. Litewskie ministerjum spraw zagranicznych ogłasza w pismach tekst noty rządu kowieńskiego do Polak. Litewski prezes rady ministrów stwierdza w nocie, że minister Zaleski dał niezgodny z prawdą komunikat o rozmowie obu ministrów w Genewie. Waldemarasa nie ukrywa przykrego wrażenia, które spowodowała wersja ta, rozmowy w oświetle n. u. min. Zaleskiego. Wypadek ten wskazuje, że przyszłe rokowania oczekuje podobny los, jeżeli będą one prowadzone ustnie.

Według Waldemarasa, termin rokowań zależy od prac przygotowawczych, miejsce zaś od przedmiotu rokowań. Jeżeli do tytycz będą tylko komunikacji kolejowej, to najbardziej odpowiedniemi miejscem byłby Królewiec, gdyż przy pośrednictwie dyrektora kolejowej wschodniopruskiej, opracowanoby kalkulację przejazdu wagonów litew-

Odgłosy strzałów armatnich nad sowiecką granicą

Zbiegowie polityczni chronią się w Rumunii

BUKARESZT, 26.1. A. W. — „Uniwersal” donosi, iż ostatnio przez Dniestr przeprawia się do Rumunii z państwa Sowietów wielu zbiegów politycznych. Przybyli opowiadają o wzra-

stającym terrorze władz sowieckich.

To samo pismo donosi, iż w ciągu dni ostatnich w południowej Besarabji słychać z zagranicy odgłosy strzałów armatnich.

Czteropiętrowy gmach w gruzach

pogrzebał czterech ofiar

BERLIN, 26.1. A. W. W dniu wczorajszym zawałił się w mieście Casel, 4-piętrowy niemy kończony gmach fabryczny, posiadający za sobą rusztowanie.

Czterech robotników zasypał gruz. Na miejsce wypadku przybyły natychmiast oddziały straży pożarnej i kolumna sanitarna, która wydobyła z pod gruzów 2 ciężko rannych oraz 2 zażytych robotników.

Prace nad usuwaniem gruzów trwają w dalszym ciągu.

Napad rabunkowy na bezbronną kobietę

Wczoraj o godz. 7 m. 15 w Grudziązu na szosie koło parku miejskiego, tuż obok koszar kawalerskich znaleziono nieprzytomną urzędniczkę 19 letnią zony Bykowską, prawie zupełnie rozbraną i nieprzytomną z ciężkimi ranami na głowie.

Jak ustalono dochodzenie, na Bykowską dokonano napadu w celach rabunku.

Nieszczęśliwą ofiarę w stanie ciężkim przewieziono do szpitala.

GIEŁDA

Dzisiejszy przedgieldowy rynek akcyjny wykazał tendencję coazowiek mouniejszą. Popyt na niektóre walory akcyjne jest nieco większy, jednocześnie i realizacja począyna się załamywać, jest to pewien objaw polepszenia się sytuacji.

Nieco większy ruch koncentruje się około Ostrowieckich, Starachowick i Modrzejowa, które doznały lekkiej poprawy.

Wymieniano: Bank Polski 163,00; Warsz. Cukier 77,00; Węgiel 96,00; Nobel 39,00; Cegielski 47,25; Lilpop 10,50; Modrzejów 42,00; Ostrowiec 83,50; Rudzki 48,75; Starachowice 60,15; Zyrardów 16,75; Borkowaki 18,00.

4 i pół proc. L. Z. Z. 36,75; 5 proc. L. Z. miejskie 65,00; 8 proc. L. Z. miejskie 81,50.

Dolar w obrotach pozagield. 8,88 i pół.

Ruble srebro 4,67.

Smutny rekord amerykański Największa plaga St. Zjednoczonych to Zuchwalstwo świata zbrodniarzy

Wielkie zbrodnie są w Ameryce zjawiskiem codziennym

Korespondencja waszyngtońska ABC

Waszyngton, 10 stycznia. Ostatnie miesiące przyniosły kilka światowych sensacji z zakresu kryminalistyki. Rzecz dziwna, że wszystkie niemal te sensacje miały miejsce w St. Zjednoczonych.

Uwagę całego świata zwróciło na siebie wykonanie wyroku na Sacco i Vanzetti, dwu komunistach z Włoch, zgładzenie Ruty Snyder, człowieka-goryla, który tyle kobie miał na sumieniu. Prócz tego, prasa światowa donosiła o wielkich podpaleniach w Waszyngtonie.

Europa dziwiła się surowości sądów amerykańskich, które bardzo często robią użytek z kary śmierci. Aby jednak tę surowość zrozumieć, trzeba sobie uświadomić, że nędze świat zbrodniarzy nie doszedł do takiego zuchwalstwa, jak w St. Zjednoczonych.

Dziś w Stanach Zjednoczonych wcale się już nie mówi o wzroście zbrodniczości, lub też o jej największej w danym okresie wybujałości. Bo zbrodnia w Ameryce stała się zjawiskiem codziennym i nikt nie marzy nawet o wypowiedzeniu jej stanowczej walki.

Ze specjalnie ciężkie pod tym względem stosunki panują właśnie w Chicago, wcale nie wynika to ze szczególnego położenia tego miasta, lecz jest skutkiem tego jedynie, że zbrodniarze w Chicago występują jeszcze bezczelniej, niż w innych miastach.

Opinia publiczna Stanów tak już się zahartowała, że zbrodnie, które w Europie trzymają tygodniami w napęciu cały kraj w Ameryce przechodzą zupełnie bez wrażeń.

Niema możliwości ujęcia zbrodni w Ameryce w ramy jakichś cyfr, bo ich ogrom prawdziwy nie jest znany nawet władzom policyjnym czy sądowym; nikt w Ameryce nie wierzy zresztą, by władze ogłaszały wiadomości o znanych im zbrodniach.

Nedawno powołana do życia komisja do walki ze zbrodniczością, pracująca pod przewodnictwem senatora Lowmanna, ubolewa nad brakiem odpowiedniej statystyki w państwie, lecz jednocześnie zaznacza, że St. Zjednoczone wykazują największą zbrodniczość ze wszystkich krajów świata.

Jak strasznie wygląda tam życie, dowodem cyfry, dotyczące miasta Chicago. Tam przeciętna miesięczna morderstw wynosiła w ciągu dwu lat ostatnich po 29; nocnych włamań i napadów rabunkowych było przeciętnie po 210 miesięcznie. Tak brzmią cyfry urzędowe, a podobno policja rejestruje zaledwie 60 proc. dokonanych zbrodni, bo oszczędza odpowiedzialnych za nie ludzi.

Najstraszniejszą plagą St. Zjednoczonych jest to, że obok zbrodniarzy okolicznościowych są tam wielkie organizacje morderców i rabusiów, które stanowią prawdziwy miecz Damoklesa dla życia państwa i bezpieczeństwa jego ludności. Ci zbrodniarze zorganizowani pracują według najlepszych systemów, a wszystkie poważniejsze zbrodnie w Ameryce są wyłącznie dziełem tych organizacji.

W organizacji zaś każdy jej członek otrzymuje dokładne wskazówki, co ma robić, a podział zdobyczy odbywa się na podstawie umowy, zawartej na długo przed wykonaniem zbrodni. Zbrodnia przygotowywana jest starannie za pomocą wywiadu robionego przez ludzi miejscowych, a gdy wszystko już gotowe, zjeżdżają bandyci z innych miast; do nich należy wykonanie zbrodni, gdyż miejscowi członkowie bandy są ostroż-

ni i albo kierują akcją zdaleka, albo ostrożnie współdziałają. W godzinę po dokonaniu zbrodni, sprawcy uciekają z danego miasta w różnych kierunkach, zmierzając do miejsc schadzki, gdzie następuje wręczanie zdobyczy agentom. Ci znów jadą dalej o tysiące kilometrów, zabierając z sobą. W ten sposób ślady są zatarłe i policja rzadko tylko wpasć może na istotnych sprawców mordu czy rabunku.

Uzdrowić polski parlamentarizm może tylko Wytepienie żonglerki politycznej Typ akrobaty politycznego: p. Maciej Rataj

Wielka ilość list państwowych zgłoszonych do Głównej Komisji Wyborczej nasuwa smutne refleksje. Świadczy ona o tym, że rozbiście polityczne w naszym społeczeństwie jest coraz większe. Żyjemy w okresie coraz większego chaosu, a co zatem idzie, dezorientacji politycznej. Zamiast być areną twórczej walki jasnych i zdecydowanych programów, nasze życie polityczne nie przestaje być ani na chwilę targowiskiem osobistych ambicji i kombinacji.

W takiej sytuacji na większy wpływ na rozwój wypadków wywierają nie ludzie wyrażnych programów, ale trzęsący żonglerzy polityczni. Zaliczyć do nich należy przede wszystkim P. Macieja Rataja.

Donosiliśmy swego czasu, że p. Ratajowi, gdy tworzył odrębną listę Piasta i Ch. - Decji, przyswiecała nadzieja wytworzenia w przyszłym sejmie porozumienia centrowo-lewicowego. I wcale nie dlatego p. Rataj snuł te projekty, by mu lewica bliższą była niż prawica. Dla ludzi pewnego typu są to rzeczy dość obojętne. Byle dobiec do władzy, do rządów i o program — mniejsza!

P. Maciej Rataj wykazywał zawsze zdecydowaną pogardę dla tego balastu, jakim jest w kroczeniu ku politycznej karierze — zdecydowany, jasny program polityczny. W roku 1919 jako suplent gminialny w Zamostniu, orientując się, że w tych tronach Wyzwolenia rozporządza wpływami, wstąpił do tego stronnictwa i uzyskał mandat do Sejmu. Na terenie sejmowym od przyszły koniunkturę na „Piasta“, przeszedł rychło ze swymi towarzyszami do witosowców. Pozostał tu i wówczas, gdy wyzwolenicy z Piasta wstąpili.

W nagrodę otrzymał godność marszałka sejmu, i na tem stanowisku dopiero miał możliwość rozwinięcia swego niezwykłego talentu żonglerki politycznej. Gdy po wypadkach maiowych i zrzeczeniu się godności przez rezydenta Woiciechowskiego, objął jego funkcję — on, witosowiec mianował rząd, który na ulicę Warszawy wyszedł z hasłem „Przez z Witosem!“ Tym razem zasługi p. Rataja nie zostały wynagrodzone. Ale rano biegliwy p. Rataj liczył sobie

na to, że utworzywszy obecnie blok „centrowy“ zdyskontuje swe zasługi w przyszłym sejmie.

Tego rodzaju typy działaczy politycznych, jak p. Maciej Rataj, doprowadzają właśnie do skrzywienia i zdyskredytowania parlamentarizmu Polskiego. Będą one zawsze przeciwdziałać wytwarzaniu się wielkich obózów politycznych. Ich żywiołem jest balansowanie wśród małych grup, umożliwiających z dnia na dzień coraz to nowe kombinacje.

Dotychczasowe rządy w Polsce były dotąd zawsze kombinacjami kilku, lub kilkunastu grup, które się zdolały pogodzić między sobą co do obsady tek ministerjalnych. Zaden z rządów nie miał i nie mógł mieć zdecydowanego programu politycznego. Upadały rządy wówczas, gdy się komuś dana kombinacja personalna sprzykrzyła, powstawały — gdy udało się skłócić nową.

Antysemityzm w Rosji Usuwanie żydów urzędników ze stanowisk w Sowieciech

MOSKWA, 26. 1. (Tel. wł). Przewodniczący sowietu okręgowego miasteczka Pieszenkowicze gub. Witebskiej, Papiersze został usunięty przez władze centralne sowieckie z zajmowanego stanowiska za uprawianie polityki antyżydowskiej. Papiersze, będąc przewodniczącym Sowietu, usunął wszystkich pracowników żydów z zajmowanych stanowisk oraz kazał powycinać wszystkie drzewa na cmentarzu żydowskim. Jest to fakt odosobniony, gdyż od pewnego czasu daje się

zauważyć zwrot w polityce rządowej sowieckiej, w sensie usuwania z zajmowanych stanowisk żydów, co znamionuje powrót do polityki przedwojennej carskiej.

Wielki proces Hromady o zdradę stanu

W najbliższych dniach rozpoczyna się w Wilnie wielki sensacyjny proces członków białoruskiej Hromady z b. posłami Hołowaczem i Taraszkiewiczem na czele, oskarżonymi o zdradę stanu.

Proces obudził wielkie zainteresowanie, o czym świadczy już rozpoczynający się napływ korespondentów zagranicznych.

Zastój w młynach war. ławskich młyny prowincjonalne idą całą parą

Wskutek wprowadzenia normalizacji przemianu młyny żytniej wylączają na 65 proc., państwo obecnie zastój w młynach warszawskich.

Z 9-ciu młynów żytnich w Warszawie jest obecnie w ruchu tylko jeden. Na prowincji natomiast panuje wielkie ożywienie, gdyż młyny żytnie wypuszczają mąkę lepszego gatunku i dlatego produkcja ich nie spada, przeciwnie, — coraz więcej przywożona jest na rynek warszawski.

Młyny kaszane toczą poważną walkę z konkurencją importowanej kaszy niemieckiej. Niemcy bowiem premują eksport swego przemysłu młynarskiego.

W wyniku tej ciężkiej konkurencji, największy w Polsce młyn kaszany „Młyn Akcyjny na Pradze“ zredukował ostatnio 100 robotników.

Jeszcze jeden środek tymczasowy

o palącej sprawie poprawy bytu urzędników państwowych

Jednorazowy zasiłek na I kwartał 1 28 r.

Sprawa poprawy bytu urzędników państwowych należy do rzędu tych spraw palących, które gromkim głosem domagają się załatwienia i to załatwienia stanowczego.

Zapewne Polska nie znajduje się jeszcze w tak kwitującym stanie finansowym, aby mogła swych pracowników uposażyć tak, jak na to zasługują i jak tego wymaga powaga i dobrze rozumiany interes Państwa.

Zapewne, dużo jeszcze wody spłynie w Wisłę zanim sprawa poprawy bytu pracowników państwowych będzie rozwiązana ostatecznie.

Ale sprawa ta musi być rozwiązana stanowczo w tym sensie — i to rozwiązana możliwie rychło, aby pracownikom państwowym, szczególnie należącym do niższych kategorii płac — a takich wazak jest znakomita większość, zapewnić im chociaż minimum egzystencji, aby ludzie ci mogli rzeczywiście z ca-

łą sumiennością, wolni od trosk materialnych oddać się pracy dla Państwa i jego obywateli.

Należy żywić nadzieję, że w kolach rządowych sprawa ta jest wszechstronnie badana i rozważana, że środki, prowadzące do tak pojętego rozwiązania doniosłego dla Państwa zagadnienia. Należy jednakże też wyrazić zapatrywanie, że jeżeli badania te są prowadzone, to trwają one już zbyt długo, albowiem dawno się już o tem słyszy, a dotychczas mało się widzi. Może z początkiem roku budżetowego (1-go kwietnia 1928 r.) dowlemy się czegoś nowego w tej sprawie...

Narazie mamy jeszcze jeden środek tymczasowy, doraźny namiastkowy. Oto w Nr. 7 Dziennika Ustaw ogłoszono rozporządzenie Prezydenta Rzplitej przyznające pracownikom państwowym jednorazowy zasiłek w wysokości 45 proc. uposażenia miesięcznego, płatny w 2-ech

równych ratach w dniach 25-go stycznia (a więc wczoraj!) i 10 marca b. r.

Jest to więc zasiłek na cały pierwszy kwartał b. r., dający miesięcznie po 15 proc. podwyżki. Niema chyba potrzeby dowodzić, że dla niższych kategorii płac kwota ta wypadnie bardzo skromnie.

Prawo do zasiłku przysługuje także pracownikom kontraktowym, ale tylko takim, których roczne miesięczne wynagrodzenie nie przekracza 1000 złotych. Poza ten zasiłek pobierają wszyscy pracownicy państwa wsi, a więc urzędnicy, sędziowie i prokuratorowie, wojskowi zawodowi oraz zatrudnieni czasowo w służbie czynnej oficerowie rezerwy.

Co do wojskowych ponadto, to rozporządzeniem Prezydenta Rzplitej ogłoszonym w tymże Nr. 7 Dziennika Ustaw z dn. 1-szym stycznia b. r. podwyższono im uposażenie o 10 proc.

Jakim mieczem wojujesz, od takiego zginiesz

Revolucja nie oszczędza własnych dzieci

Zesłanie Trockiego na Sybir —
to objaw znany w historii rewolucji

Smierć Colla i Lenzi. — Zesłanie Caboché i Bonhomme. — Robespierre (francuski Stalin) zgładził Dantona (francuskiego Trockiego) i sam zginął. — Historia się powtarza

Nielaska, w jaką popadł jeden z głównych wodzów rewolucji bolszewickiej Trocki — to objaw dobrze znany w historii wszystkich rewolucji na świecie. I nawet, twórca czerwonego terronu w Bolszewji, może mówić o szczęściu, że kara jego kończy się tylko — zesłaniem na Sybir,

Jest bowiem niemal aksjomatem historycznym, że wodzowie rewolucji, tej co szaloną ambicją i nieprzebieżaniem w środkach wznoszą się na szczyty — padają potem na ostrze miecza, wysłanego przez samych siebie.

Lud jest kapryśny w swych sympatiach. Gdy raz rozegrać najniższe instynkty mas, nie wiadomo nigdy, przeciwko komu w rezultacie się zwróci. Terror zwraca nie niemal zawsze i przeciwko temu, kto go stworzył.

Cola di Rienzi, pierwszy słynniejszy rewolucjonista nowych czasów, który spowodował zaburzenia w Rzymie w 1347 roku, gdy papież był w Avinionie, — ogłoszony „trybunem ludu”, zraził do siebie ogół uciskiem i —

zabity został przez lud w 1354 roku.

Caboché i Bonhomme w 1413 roku, którzy zrewolucjonizowali Paryż i przeprowadzili reformy społeczne, występując na czele motłochu, później przez swoich wychowanków ideowych wygnani, zginęli w ucieczce.

Revolucja francuska ma swoją tradycję, ale jakże smutną dla... rewolucjonistów.

Franczek Józef Robespierre w czasie wielkiej rewolucji francuskiej zniszczył umiarkowanych republikanów żyrondyistów, którzy przedtem przyczynili się do obalenia monarchii. Żyrondyści byli kierowniczą wielkiej rewolucji francuskiej. Z kolei Robespierre kazał stracić terrorystę Dantona oskarżając go i Desmouliera o „ultra-rewolucyjność”, co jest obecnie zarzutem stawianym przez Stalina „niekompromisowemu” Trockiemu - Bronsteinowi, Zinowiewowi - Apfelbaumowi, Kamieniewowi - Rozenfeldowi i innym zesłańcom.

Podobnie, jak Stalin rosyjską

niechęć do żydów, wyzykiwał Robespierre dla swej ambicji ideję nacjonalizmu francuskiego lecz zginął pod ciosem tegoż terroru, którym na 2 i pół miesiąca przed swą śmiercią, obalił Dantona... Z Robespierrem gilotynowano Saint Just'a i Couthona, tworzących tryumwirat. W rok potem ścięto najslawniejszego terrorystę Fouquier - Finville'a, twórcę stałków z ruchomym dnem dla masowego topienia skazańców.

Zawsze zatem jest tak samo. Ta sama terminologia rewolucji, podobne lareatury — przywódcy, wyrzynający się nawzajem lub mordowani przez patriotów (Marat), umierający przed końcem swego krwawego dzieła (w Rosji Lenin, Dzierżyński) lub popełniający samobójstwo (we Francji poczciwy niedołęga Roland, w Rosji — Joffe), ginący w nielaskę dyktatorów (Simon — Beloborodow) i t. d. i t. d.

Dodać trzeba jeszcze, że duchowi twórcy rewolucji francuskiej i niekiedy z jej przywódców nie byli z pochodzenia francuzami. Robespierre — irlandczyk, Rousseau — szwajcar i t. d. W Rosji zaś jawnie wystąpił obcy element żydowski.

Revolucja pożera swoich wołenników, swoje własne dzieci. Rozmaite względy powstrzymują dziś narody od kruciat nowoczesnych do twierdzą zbrodni, ale wydaje się niewątpliwie, że żar Bolszewii i pogaństwo meksykańskie spala swoich twórców. Dziś już nie mają władzy w Rosji, ci, którzy tworzyli rewolucję, na wiosnę i w jesieni 1917 roku

A może i śmierć naturalna uchroniła Lenina i Dzierżyńskiego przed zesłaniem...

W WIEZIENIU.

Naczelnik więzienia do przybysza, skazanego na długą karę: — Jeśli będziecie się dobrze sprawować, z czasem pozwolę wam na pracowanie w łachu. A co robiliście przedtem?

— Byłem komiwojażerem, panie naczelniku.

WYKSZTAŁCONY.

— Czy twój najwzrosty wielbiciel jest człowiekiem wykształconym?

— Z wszelką pewnością tak. W każdym razie więzien jest w księgarni około 1500 złotych.

DZIEŃ.

— Zauważ, że zjadłem to ciastko.
— Dlaczego? Czyżbyś źle się czuł?
— Nie, tylko gdybym nie zjadł go przedtem, mógłbym zjeść teraz.

„Uprawdzenie z Seraju”

Ostatnio Teatr Wielki wystawił operę „Uprawdzenie z Seraju” entuzjastycznie przyjętą przez publiczność. Na ilustracji: Wraga, Dobosz, Janowski.

Zielony trak

Teatr miejski im. J. Słowackiego w Krakowie wystawił ostatnio komedię w 4-ach aktach Roberta de Fiers'a i G. A. de Caillavet'a, p. t. „Zielony trak”

Scena aktu 4-go w której książę (Krasnowiecki) w mundurze członka Akademii Francuskiej rozmawia z prezydentem republiki Durandem (Wysocki).

Popierajcie L. O. P. P.

Wielki mecz futbolowy w Londynie

W tych dniach odbył się w Londynie mecz futbolowy w obecności przeszło 50.000 widzów. Ze względu na brak miejsc, wielu amatorów tego sportu musiało zadowolić się miejscami „parkanowymi”.

CEN OGŁOSZEŃ: 1 mm. na 1 szp. (tam pięcioszpaltowy) w tekście 70 gr., — komunikaty — 1 zł., pierwsza i ostatnia strona 1 zł. zwyczajnie (tam 5-szpalt.) — 40 gr., drobne i słowo 15 gr. tabelaryczne o 50 proc. zastrzeżone miejsca 25 proc. drożej. Ogłoszenia przyjęte do N-ru niedzielnego liczą się o 25 proc. drożej.

WARUNKI PRENUMERATY: miejscowa z odnośnieniem do domu i zamieszkania 4.50 miesięcznie. Konno czkowe P. K. O. Nr. 13550

Warszawa: Redakcja: Sienna 33. Tel. Redakcji 91-25, 91-60. Naczelny redaktor tel. 91-62. Administracja Zgoda Nr. 1. Telefon: Dyrekcja: 91-66 Ekspedycja 91-66 (dodatki); Dział ogłoszeń 9-56. Skrzynka pocztowa 745. Adres telegraficzny Abc Warszawa

PRZEDSTAWICIELSTWA Lublin, Pl. Litewski 1. Tel. 243 i 655 Konto PKO 64842. Białystok, Piotrowski 1b. Zakopane Krupówki 51/1 p. „Espe” Konto PKO 407566 Wrocław, Cyganka 26. Tel. 136 Poznań, Murza 2, tel. 39-18. Konto czkowe w PKO. № 209308. Białystok, Lipowa 22, tel. 11-24 Kolo, ul. 3-maja Nr. 1, tel. Nr. 87 Suwałki, Kościuszki 81, tel. 68. Wilno, Mostowa 9. Ostrow Wlkp, Wroclawska 1/3, tel. 88. Kalisz, Al. Józefiny 9, tel. 109.

Redaktor odpowiedzialny: sekretarz redakcji Jan Sommer.

Drukarnia „ARS” Warszawa, Sienna 33 tel 106-25.

Wydawca: Mazowiecka Spółka Wydawnicza.

